

aan ongekend hevige vloot- en luchtbombardementen onderworpen en die bombardementen werden op *D-Day* voortgezet. Onder dekking van vier oude slagschepen, drie zware kruisers, een-en-twintig torpedobootjagers, drie lichte vlieggkampschepen en vier mijnenvegers (en daarbij voegden zich op 30 januari nog acht nieuwe slagschepen en twaalf jagers) waren toen zeventien transportschepen, twaalf landingsschepen voor infanteristen en zestien voor tanks bij het eiland Kwajalein gearriveerd.

In de nacht van de 30ste op de 31ste voeren kleine detachementen van de 7de divisie op Carter en Cecil af, de mannen in groene uniformen met zwartgemaakte gezichten en met op de rug witte identificatietekens. Op Carter en Cecil bevonden zich maar weinig Japanners die allen gedood werden – nadien kon het kanaal tussen de twee eilanden veilig gebruikt worden: twee Amerikaanse torpedobootjagers voeren de lagune op.¹

Eveneens in de vroege uren van de 31ste landden de Amerikanen op de eilanden Carlos en Carlson, telkens met een heel bataljon; een derde werd in reserve gehouden maar behoefde niet ingezet te worden. Ook op die twee eilanden werden maar weinig Japanners aangetroffen die allen uitgeschakeld werden. Het gevolg was dat de in allerijl in positie gebrachte Amerikaanse houwitsers op 31 januari van drie uur 's middags af de Japanse stellingen op het eiland Kwajalein onder vuur namen – elke batterij richtte zijn zware granaten op een eigen groep doelen; of de salvo's goed lagen, werd door luchtverkenners waargenomen. Het vuren werd in de nacht van 31 januari op 1 februari voortgezet en ook de zware eenheden van de *Pacific*-vloot zetten toen hun beschietingen voort.

Er was op de 31ste nog een speciale voorzorgsmaatregel getroffen: onder vuurdekking van Amerikaanse vlooteenheden stelden demolitie-detachementen bij eb een onderzoek in of zich op of bij het rif waar de Amerikaanse landingseenheden bij vloed overheen moesten varen, obstakels bevonden; die werden niet aangetroffen. Mijnen waren er evenmin.

Op *D+1*, 1 februari dus, begonnen de eerste twee bataljons die op het eiland Kwajalein moesten landen, in de ochtenduren in hun lan-

¹ Het voor Cecil bestemde detachement landde door een vergissing in het donker eerst op het eilandje Chauncey (zie kaart V op pag. 72). Het trof daar een door de Japanners op het rif achtergelaten vaartuig aan waarin zich 75 geheime Japanse kaarten bevonden van diverse lagunes en havens van de eilandengroepen in de *Pacific*. 'The value of these for later operations was', schrijft Morison, 'immense' (Morison: *Aleutians, Gilberts and Marshalls*, p. 255).